

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ (ΕΑΔΗΣΥ)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε στις 17 Μαΐου 2024 με την εξής σύνθεση: Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Πρόεδρος, Αικατερίνη Ζερβού, Μέλος - Εισηγήτρια και Αθηνά Μπουζιούρη, Μέλος.

-Για να εξετάσει την προδικαστική προσφυγή με ημερομηνία 09.04.2024 και Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ **511/11.04.2024** του οικονομικού φορέα με την επωνυμία ... και τον διακριτικό τίτλο ... (στο εξής «η προσφεύγουσα»), που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα.

ΚΑΤΑ

-Του ... (στο εξής «η αναθέτουσα αρχή») νόμιμα εκπροσωπούμενου.

=====

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση της Διακήρυξης της Αναθέτουσας Αρχής με αριθμό ΑΗΔ ... για τους λόγους που αναλυτικά αναφέρονται παρακάτω.

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια.

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο ποσού 4.050,00 ευρώ, σύμφωνα με τα άρθρα 363 ν. 4412/2016 και 5 πδ 39/2017 και την εκτιμώμενη αξία της σύμβασης μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (κωδικός ηλεκτρονικού παραβόλου: ...).

2. Με τη Διακήρυξη της αναθέτουσας αρχής, με αριθμό ΑΗΔ ... προκηρύχθηκε ανοικτός ηλεκτρονικός διαγωνισμός για την παροχή Υπηρεσιών Φύλαξης του

Αριθμός Απόφασης: 849/2024

... συνολικής εκτιμώμενης αξίας 810.000,00 ευρώ μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ. Ως κριτήριο ανάθεσης ορίστηκε αυτό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς με βάση την τιμή. Ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε η 29η.04.2024. Η Διακήρυξη αναρτήθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ στις 15.03.2024 (ΑΔΑΜ: ...) και στο ΕΣΗΔΗΣ, μέσω του οποίου διενεργείται ο διαγωνισμός με συστημικό α/α ....

3. Η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε στις 09.04.2024 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, η δε προσβαλλόμενη διακήρυξη αναρτήθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ στις 15.03.2024, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του πδ 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΕΑΔΗΣΥ από την προσφεύγουσα αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

4. Με την Πράξη του Προέδρου του 1^{ου} Κλιμακίου με αριθμό 567/2024 ορίστηκε η εισηγήτρια και η ημερομηνία συζήτησης της προσφυγής, ενώ στις 19.04.2024 η αναθέτουσα αρχή απέστειλε εμπρόθεσμα της απόψεις της με αριθμό πρωτοκ. 9108/18.04.2024, με της οποίες ζητά την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής. Η προσφεύγουσα κατέθεσε εμπρόθεσμα στις 24.04.2024 το υπόμνημά της για την αντίκρουση των απόψεων της αναθέτουσας αρχής.

5. Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 360 του ν. 4412/2016 και την παρ. 1 του άρθρου 3 του πδ 39/2017 προβλέπεται ότι: *«Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής».*

6. Κατά την έννοια των ως διατάξεων των άρθρων 346 (παρ. 1 και 2) και 360 (παρ. 1) του ν. 4412/2016, εάν ο ενδιαφερόμενος για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης ασκήσει προδικαστική προσφυγή κατά της σχετικής Διακήρυξης, πρέπει, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ασκεί την αίτηση με έννομο συμφέρον, σε περίπτωση που δεν υποβάλει προσφορά εντός της προθεσμίας υποβολής της, να επικαλεσθεί άμεση βλάβη από όρο της Διακήρυξης ο οποίος παραβιάζει, κατ' αυτόν, τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του ανάδοχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξη του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό (βλ. ΕΑ 86/2018, 12-15/2018 Ολομ. - πρβλ. ΕΑ 146-148/2016 Ολομ, Δημήτριος Γ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 756). Περαιτέρω, το έννομο συμφέρον του για την προσβολή της Διακήρυξης με αίτηση ακύρωσης διατηρείται μόνον εφόσον προβάλλει, με ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς, ότι η Διακήρυξη περιλαμβάνει όρο, ο οποίος αποκλείει παρανόμως τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό ή καθιστά ανέφικτη ή ουσιωδώς δυσχερή την εκ μέρους του υποβολή προσφοράς ή αίτησης συμμετοχής (βλ. ΣτΕ 1259/2019, 4606/2012, 1987/2011). Η επίκληση δε τέτοιων ειδικών και συγκεκριμένων ισχυρισμών προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του αιτούντος απαιτείται τόσο κατά την προβολή λόγων που στρέφονται κατά συγκεκριμένων όρων της Διακήρυξης, όσο και κατά την προβολή λόγων που πλήττουν την εν γένει νομιμότητά της (ΣτΕ 2631/2020).

7. Περαιτέρω, η διατύπωση του αρ. 360 παρ. 1 ν. 4412/2016, δεν αναιρεί, αλλά αντίθετα επιβεβαιώνει και ενσωματώνει την πάγια δικονομική αρχή ότι το έννομο συμφέρον για άσκηση ενδίκου βοηθήματος και στην προκειμένη περίπτωση ενδικοφανούς προσφυγής, πρέπει να είναι προσωπικό, άμεσο και ενεστώς. Έτσι, η κατά την παραπάνω διάταξη έννοια του «συμφέροντος» ταυτίζεται ως προς το περιεχόμενό της με την παγία έννοια του «εννόμου συμφέροντος» στο πλαίσιο της διοικητικής δικονομίας και της ακυρωτικής δίκης.

8. Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής, η προσφεύγουσα, προκειμένου να θεμελιώσει το έννομο συμφέρον της για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής ισχυρίζεται ότι ασκεί δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο της προς ανάθεση σύμβασης και περιλαμβάνεται στον κύκλο των οικονομικών φορέων, που θεμελιώνουν εύλογο ενδιαφέρον να μετάσχουν στον επίμαχο διαγωνισμό, επικαλούμενη το γεγονός ότι είναι εξειδικευμένη στο χώρο του αντικειμένου της επίμαχης Διακήρυξης, δηλαδή στο χώρο των υπηρεσιών φύλαξης, καθώς έχει ήδη αναλάβει και εκτελέσει με απόλυτη επιτυχία ανάλογες, με τις δημοπρατούμενες, υπηρεσίες με αναθέτουσες αρχές διάφορους φορείς του Δημοσίου, με αποτέλεσμα να διαθέτει εξαιρετική τεχνογνωσία και δεδομένη ικανότητα στην παροχή των απαιτούμενων από την Διακήρυξη υπηρεσιών.

9. Με τον **πρώτο λόγο** προσφυγής, προβάλλεται ότι η απαίτηση που περιλαμβάνεται στον όρο 2.2.5 της Διακήρυξης με τίτλο «Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια», κατά την οποία *«Όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται να (...) μην έχουν εμφανίσει ζημίες στις τρεις (3) τελευταίες διαχειριστικές χρήσεις (ήτοι 2020, 2021, 2022), ήτοι θα πρέπει τα αποτελέσματα χρήσης μετά από φόρους για κάθε έτος να είναι θετικά»* είναι μη νόμιμη και περιορίζει σε υπέρμετρο βαθμό τον ανταγωνισμό. Εξειδικεύει επίσης τη βλάβη που υφίσταται από την παραπάνω απαίτηση αναφέροντας ότι εμποδίζεται να υποβάλει παραδεκτή προσφορά στον επίμαχο διαγωνισμό, καθότι έχει δύο ζημιογόνες προηγούμενες δημοσιευμένες χρήσεις. Ωστόσο, οι χρήσεις των τριών τελευταίων ετών αθροιστικά εξεταζόμενες, δεν είναι ζημιογόνες και συνεπώς το συνολικό αποτέλεσμα στον ισολογισμό των τριών τελευταίων οικονομικών χρήσεων της εταιρείας, αθροιστικά είναι θετικό. Άρα, διαθέτει γενικά την απαραίτητη οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και δύναται να ανταποκριθεί από οικονομική άποψη στην επιτυχή εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης φύλαξης, αλλά εμποδίζεται ειδικά από την παραπάνω περιοριστική απαίτηση για την μη εμφάνιση ζημίας σε καμία από τις τρεις τελευταίες χρήσεις αυτοτελώς.

10. Η αναθέτουσα αρχή αντιτάσσει στα παραπάνω ότι είναι καταρχήν ελεύθερη να διαμορφώνει τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, ότι η προσφεύγουσα στερείται εννόμου συμφέροντος να προβάλλει τον κρινόμενο ισχυρισμό λόγω του γεγονότος ότι δεν πληροί την επίμαχη απαίτηση, όπως η ίδια παραδέχεται στην προσφυγή της καθώς και ότι δεν επικαλείται και πολύ περισσότερο η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει, ότι προτίθεται να προσφύγει στη στήριξη σε ικανότητες τρίτων φορέων για την πλήρωση της παραπάνω απαίτησης, κατονομάζοντας μάλιστα αυτούς.

11. Όπως έχει γίνει δεκτό η απαίτηση κατά την οποία η μη εμφάνιση ζημιών, κατά τις τρεις τελευταίες οικονομικές χρήσεις, έχει τεθεί στη Διακήρυξη ως απαίτηση χρηματοοικονομικής επάρκειας του διαγωνιζομένου δεν παραβιάζει τις αρχές της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και του υγιούς ανταγωνισμού. Και αυτό γιατί όπως προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 75 παρ. 3 του ν. 4412/2016, η αναθέτουσα αρχή έχει την δυνατότητα, κατά τον καθορισμό των προϋποθέσεων συμμετοχής στη διαγωνιστική διαδικασία, να επιλέγει τα στοιχεία που κρίνει πρόσφορα για την εξασφάλιση του ελάχιστου επιθυμητού επιπέδου οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, μπορεί δε στο πλαίσιο αυτό, μεταξύ άλλων, να αναφέρεται και σε συγκεκριμένο στοιχείο ή στοιχεία του ισολογισμού, εφόσον από το στοιχεία αυτά μπορεί αντικειμενικά να προκύπτει η σχετική ικανότητα του οικονομικού φορέα. Κατά συνέπεια, έχει γίνει δεκτό ότι σχετικός όρος στη Διακήρυξη είναι πρόσφορος σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, ήτοι να παράσχει ένδειξη για την οικονομική φερεγγυότητα και την επάρκεια της οικονομικής βάσης του ενδιαφερομένου να αναλάβει και να εκτελέσει επιτυχώς τη συγκεκριμένη δημόσια σύμβαση, καθόσον πρόκειται για απαίτηση από την οποία μπορεί, αντικειμενικά, να προκύπτει η σχετική ικανότητα των διαγωνιζομένων γενικώς και ως εκ τούτου η σχετική απαίτηση δεν φαίνεται να βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του σκοπού αυτού (βλ. ΣΤΕ ΑΝ 93/2021, ΑΝ 56/2020, 2203/2017, ΕΑ 56/2020, 273/2015). Με βάση τα παραπάνω κριθέντα, αβάσιμα η προσφεύγουσα επιδιώκει την απαλοιφή της επίμαχης απαίτησης του

όρου 2.2.5 της Διακήρυξης, καθώς η τελευταία δεν αποτελεί μη νόμιμη και δυσανάλογη απαίτηση οικονομικής επάρκειας για την παραδεκτή συμμετοχή των ενδιαφερομένων οικονομικών φορέων στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, απορριπτομένων των αντίθετων ισχυρισμών της. Συνεπώς, **ο πρώτος λόγος προσφυγής προβάλλεται αβάσιμα και θα πρέπει να απορριφθεί.**

12. Με το **δεύτερο λόγο** η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η πρόβλεψη του όρου 2.2.10.2. – Β.5, κατά την οποία τα ζητούμενα πιστοποιητικά και βεβαιώσεις θα πρέπει να είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της Διακήρυξης είναι μη νόμιμη και καταχρηστική. Συγκεκριμένα, ο όρος 2.2.10.2. της Διακήρυξης με τίτλο «Αποδεικτικά μέσα», έχει ως εξής: *«Β.5. Για την απόδειξη της συμμόρφωσής τους με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης της παραγράφου 2.2.7 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν τα σχετικά πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί από αναγνωρισμένους οίκους. **Όλα τα παραπάνω πιστοποιητικά πρέπει να έχουν εκδοθεί πριν την ημερομηνία δημοσίευσης της διακήρυξης, έτσι ώστε να αποτελεί απόδειξη της εμπειρίας στην εφαρμογή των προτύπων και να είναι σε ισχύ τόσο κατά την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών όσο και κατά την ημερομηνία υποβολής των δικαιολογητικών της παραγράφου 3.2 της παρούσας**».*

13. Σχετικά με τη βλάβη που υφίσταται από την παραπάνω απαίτηση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι διαθέτει το πιστοποιητικό ISO 22301:2012 που έχει εκδοθεί από τον φορέα ... με έδρα την ..., ο οποίος για την έκδοση του πιστοποιητικού αυτού είναι διαπιστευμένος από τον οργανισμό «International Accreditation Service» [IAS], φορέα διαπίστευσης με έδρα τις ΗΠΑ. Επίσης, το πιστοποιητικό ISO 39001:2012 που διαθέτει έχει εκδοθεί από την ..., η οποία για την έκδοσή του είναι ομοίως διαπιστευμένη από τον οργανισμό «International Accreditation Service» [IAS], φορέα διαπίστευσης με έδρα τις ΗΠΑ. Επομένως, όπως αναφέρει και η αναθέτουσα αρχή, τόσο το ISO

Αριθμός Απόφασης: 849/2024

22301:2012, όσο και το ISO 39001:2012 που διαθέτει, έχουν εκδοθεί από φορείς διαπιστευμένους από τον οργανισμό «International Accreditation Service» [IAS], φορέα διαπίστευσης με έδρα τις ΗΠΑ, ήτοι έχουν εκδοθεί από φορείς διαπιστευμένους σε τρίτα κράτη (ΗΠΑ) και όχι σε κράτος – μέλος της Ένωσης και συνεπώς δεν πληρούν τους όρους της Διακήρυξης και συγκεκριμένα το άρθρο 2.2.7 αυτής σε συνδυασμό με τον Κανονισμό 765/2008 και το άρθρο 309 του ν. 4412/2016, σύμφωνα και με τα κριθέντα με την απόφαση του ΣΤΕ με αριθμό 2325/2023.

14. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα θα πρέπει να εκδώσει νέα πιστοποιητικά ISO 22301:2012 και ISO 39001:2012, εν όψει της πρόθεσής της να συμμετάσχει στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, τα οποία όμως δεν θα φέρουν ημερομηνία έκδοσης πριν την ημερομηνία δημοσίευσης της Διακήρυξης, όπως απαιτείται στον όρο 2.2.10.2. – Β.5 αυτής. Ως εκ τούτου τα πιστοποιητικά αυτά δεν θα πληρούν τους όρους της Διακήρυξης και συγκεκριμένα το άρθρο 2.2.7 αυτής.

15. Σχετικά με τον παραπάνω λόγο προσφυγής έχει κριθεί ότι η απαίτηση της Διακήρυξης, κατά την οποία η έκδοση των πιστοποιητικών που αποδεικνύουν τη συμμόρφωση οικονομικών φορέων με τα αναφερόμενα στο άρθρο 2.2.7 αυτής πρότυπα διασφάλισης ποιότητας θα πρέπει να ανάγεται σε χρόνο πριν τη δημοσίευση της διακήρυξης, είναι μη νόμιμη και δυσανάλογη, καθόσον δεν προκύπτει ότι η πρόσθετη απαίτηση αυτή συνδέεται επαρκώς με το αντικείμενο της σύμβασης και ότι αυτή δικαιολογείται από τη φύση και τις ιδιαιτερότητες των παρεχόμενων υπηρεσιών. Μάλιστα, κρίθηκε ότι τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας συνιστούν μία πιστοποίηση που προϋποθέτει εξαντλητικό έλεγχο μέσω επιθεωρήσεων και επαληθεύσεων ότι ο πιστοποιούμενος φορέας ήδη συμμορφώνεται και εφαρμόζει κατά τη λειτουργία του συγκεκριμένες πρακτικές, διασφαλίζοντας την ποιότητα, σε συγκεκριμένους τομείς που συνδέονται με το αντικείμενο της εκάστοτε ελεγχόμενης σύμβασης. Περαιτέρω, όπως βάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα τέτοιου είδους πιστοποιήσεις αποτελούν στοιχεία

Αριθμός Απόφασης: 849/2024

που εντάσσονται στη σφαίρα των κριτηρίων επιλογής των οικονομικών φορέων (βλ. και ΕΑΑΔΗΣΥ Κατευθυντήρια Οδηγία 13, στην οποία αυτά τα πρότυπα ορίζονται ως «κριτήρια τεχνικής ικανότητας»), ο κρίσιμος χρόνος ισχύος τους θα κριθεί αποκλειστικά στα χρονικά σημεία που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 104 του ν. 4412/2016, κατά τα οποία κρίνεται το δικαίωμα συμμετοχής στο διαγωνισμό (βλ. και ΕλΣυν Έβδομο Τμ. 1172/2023). Με βάση τα παραπάνω, βάσιμα η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εισαγωγή της παραπάνω απαίτησης είναι μη νόμιμη, ενώ άλλωστε η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις της δεν αντιτάσσει κάποια ιδιαίτερη ανάγκη της, την οποία αποσκοπεί να εξυπηρετήσει με την εισαγωγή της απαίτησης αυτής. Περιορίζεται μόνο στην αμφισβήτηση του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας, η οποία πάντως δεν είναι βάσιμη, καθώς, όπως παραπάνω προβάλλει και αποδεικνύει η προσφεύγουσα τα πιστοποιητικά ISO που διαθέτει και προσκομίζει δεν έχουν εκδοθεί από φορέα πιστοποίησης διαπιστευμένο σε κράτος – μέλος της Ένωσης και συνεπώς θα πρέπει να εκδοθούν νέα, τα οποία βεβαίως δεν θα πληρούν την επίμαχη απαίτηση. Συνεπώς, η αναθέτουσα αρχή, κατά παράβαση των παραπάνω διατάξεων του άρθρου 104 του ν. 4412/016 έθεσε τον όρο 2.2.10.2. – Β.5 της Διακήρυξης, σύμφωνα με τον οποίο τα πιστοποιητικά ISO πρέπει να έχουν εκδοθεί και να βρίσκονται σε ισχύ σε χρόνο προγενέστερο του οριζόμενου στο άρθρο 104 παρ. 1 ν. 4412/2016, ήτοι να είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της Διακήρυξη. Και τούτο, διότι η αναθέτουσα αρχή δεν δύναται να απόσχει από την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων που ρυθμίζουν ρητά και ειδικά τα χρονικά σημεία κατά τα οποία ελέγχεται η συνδρομή των προϋποθέσεων συμμετοχής, μεταξύ των οποίων και η συμμόρφωση με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και περιβαλλοντικής διαχείρισης (ΕΑΔΗΣΥ 606/2023, 282/2024). Μετά τα παραπάνω, **ο δεύτερος λόγος προσφυγής προβάλλεται βάσιμα και θα πρέπει να γίνει δεκτός.**

16. Κατόπιν των παραπάνω σκέψεων, η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή θα πρέπει να γίνει δεκτή και να επιστραφεί το κατατεθέν παράβολο.

Για τους λόγους αυτούς

1. Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.
2. Ακυρώνει την απαίτηση του όρου 2.2.10.2. – Β.5 της Διακήρυξης, κατά την οποία τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης της παραγράφου 2.2.7 θα πρέπει να είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της Διακήρυξης.
3. Ορίζει την επιστροφή του καταβληθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 17 Μαΐου 2024 και εκδόθηκε στις 6 Ιουνίου 2024 στην Αθήνα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ – ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Α/Α ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΑΡΙΤΟΥ**